

flere Arbejdere, det drejer sig om, end højst et Par Tusind Mand, saa kunde man jo faa nogle andre til at optage Arbejdet. Men det viste sig at være umuligt. Der var ikke nogen, der et Øjeblik tænkte paa at foreslaa at faa Arbejdet i Gang i Havnen ved at sætte Strejkebrydere ind. Det var og er en Umulighed paa Grund af det Sammenhold, den Samfølelse og den Klassefølelse, som findes indenfor Arbejderne". Saaledes lød det ærede Medlems Udtalelse.

Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem og hans Parti: Omfatter den Samfølelse, den Klassefølelse, som man her hævder findes indenfor Arbejdernes Kreds, ogsaa dem, der paa ulovlig Vis bryder en indgaaet Overenskomst? Det var nemlig det, som fandt Sted her; det var ikke en almindelig Strejke, en lovlig Strejke, om jeg saa maa sige, men det var en ulovlig Strejke. Omfatter den Samfølelse, den Klassefølelse, det Sammenhold, der er indenfor Arbejdernes Kreds, ogsaa dem, som paa ulovlig Vis gaar ind i en Strejke, faar Virksomheden i Københavns Havn til at ligge stille og derigennem lammer en Række andre Virksomheder ude omkring, med andre Ord dem, som derigennem virkelig truer Samfundet?

Den højtærede Statsminister udtalte sig om dette Forhold, da Venstre rettede sin Forespørgsel til Regeringen for et Par Maaneder siden. Han mente, at der kunde være Forhold, under hvilke man ikke absolut kunde hævde, at Forudsætningen: et Ord er et Ord, en Mand er en Mand, var gældende. Han sagde bl. a. følgende: „Jeg vil dog sige, at naar man saa stærkt fastslaar det gamle Ord, at et Ord er et Ord og en Mand en Mand, og at indgaaede Overenskomster skal holdes, er denne Grundsætning ikke absolut. Under saa ekstraordinære Forhold som de nuværende kan der fremkomme saadanne Omstændigheder, at enhver objektiv og rolig Dommer maa sige, at Forudsætningerne for Overenskomsten er faldet bort“. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Statsminister har Ret i, at der kan være enkelte saadanne Tilfælde. Men saa føjede Statsministeren til: „For Havnestrejken foreligger der dog ikke nogen Undskyldning af den Art“. Altsaa, han slaar fast, at Havnestrejken var en ulovlig Strejke, for hvilken der ikke findes Undskyldning af nogen Art. Med dette som Baggrund er det, jeg spørger Socialdemokratiet, om den Samfølelse og Klassefølelse, der fremhævedes af Socialdemokratiets Ord-

fører, ogsaa omfatter dem, som ulovligt gaar ind i Strejkeforhold.

At Strejken var ulovlig, er for øvrigt ogsaa noget, Socialdemokratiet selv har erkendt. Der har været to ulovlige Havnestrejker i København. Under den første Strejke — det var vel i August Maaned i Aar — stod Socialdemokratiet, det officielle Socialdemokrati, overmaade skarpt overfor de ulovligt strejkende Havnearbejdere. Der stod saaledes i „Social-Demokraten“ blandt andet følgende, som jeg har Lyst til at minde Socialdemokratiet om ved denne Lejlighed: „Det er altsaa oplagt Landsforræderi, som „danske“ Syndikalister gør sig skyldige i, naar de nu vil ødelægge Danmarks økonomiske Muligheder — under Foregivende af, at det er til Bedste for et „socialistisk“ Rusland, der imidlertid ikke har det fjerneste med Socialisme at gøre. Hvad der sker i Rusland er lige det modsatte af Socialisme, nemlig at Industrien ødelægges, Byarbejderne forsvinder, og Bønderne deler Jorden til Privatejendom“. Det er jo skarpe Ord fra Socialdemokratiet overfor de Folk, som etablerede Havnestrejke første Gang. En 8 Dages Tid efter tog „Social-Demokraten“ igen Ordet og udtalte da blandt andet følgende: „Jag de gale Bander bort fra eders Kreds, genrejs eders Organisation, skab Arbejdetsfred til Gavn for eders egne Hjem og hele den øvrige Befolkning! Men det haster. Ret længe kan den nuværende Galskab ikke taales“. Det var en klar og ren og fornuftig Stilling, som Socialdemokratiet her indtog, og det er alle bekendt, at Føreren for det store Forbund af Arbejdere, Dansk Arbejdsmandsforbund, Lyngsje, klart og skarpt fordømte denne Strejke.

Men under den anden Strejke, den store Havnearbejderstrejke, den, der varede i ca. 5 Uger, tog man fra Socialdemokratiets Side noget lempeligere paa Forholdene. Man tog ganske vist Afstand fra den ulovlige Strejke, men „Social-Demokraten“ kunde dog finde mange og betydningsfulde undskyldende Momenter for Strejken. Jeg ved ikke, om denne „Social-Demokraten“s forandrede Stilling har nogen Forbindelse med, at det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg), der jo er Redaktør for „Social-Demokraten“, var kommet hjem fra en af sine mere eller mindre betydningsfulde Udenlandsrejser og nu selv gav Tonen an i „Social-Demokraten“, medens det under den første Havnestrejke jo neppe var ham, der skrev. Hvordan det hænger sammen, ved jeg ikke, men givet er det,